

Схвалено на засіданні педради

протокол № 2 від 29.10.2021

Затверджено та введено в дію

наказом директора ЗЗСО № 69-о

від 02.11.2021

АНТИБУЛІНГОВА ПОЛІТИКА

Маркушівського закладу загальної середньої освіти І-ІІІ ступенів

Райгородоцької сільської ради

Бердичівського району Житомирської області

Загальні засади:

Основне завдання сучасної школи - створення нового освітнього простору, головними засадами якого є безпечне навчальне середовище, а також забезпечення прав, свобод та інтересів дітей. Сьогодення освіти характеризується потужною реформою галузі, що базується на Концепції НУШ. Серед сучасної учнівської молоді надзвичайно загострилася проблема насильства, довготривалих агресивних проявів у міжособистісних стосунках підлітків, здійснюваних самими дітьми одне до одного. Тому, дуже важливо, щоб учні, їх батьки та вчителі були проінформовані про таке негативне явище як булінг, його ознаки, наслідки та шляхи реагування, а головне, як його уникнути. Образливі прізвиська, глузування, піддражнювання, стусани з боку одного або групи учнів щодо однокласника або однокласниці – є ознаками нездорових стосунків, які можуть привести до цькування – регулярного, повторюваного день у день знущання. Для ефективної і безпечної роботи закладу учні та педагогічні працівники потребують такого стану освітнього середовища, в якому вони відчуватимуть фізичну, психологічну, інформаційну та соціальну безпеку, комфорт і благополуччя. Безпечне і здорове освітнє середовище є сукупністю умов у Маркушівському ЗЗСО І-ІІІ ступенів (далі-заклад освіти), що унеможлиблюють заподіяння учасникам освітнього процесу фізичної або моральної шкоди. Тому, згідно Закону України «Про освіту», Конвенції ООН про права дитини, Закону України «Про охорону дитинства», Державної цільової програми «Національний план дій з реалізації Конвенції про права інвалідів», Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькування)», наказу МОНУ «Деякі питання реагування на випадки булінгу (цькування) та застосування заходів виховного впливу в закладах освіти» від 26.12.2019 р. в закладі освіти

розроблено Антибулінгову політику, яка регулює стосунки між усіма учасниками освітнього процесу щодо питання захисту дітей від насильства та зловживань з боку однолітків і дорослих (батьків, опікунів або працівників закладу).

Мета політики:

створити безпечне освітнє середовище, яке забезпечує оволодіння учнями компетентностями, необхідними для життя, та формує культуру безпечної здорової поведінки всіх учасників освітнього процесу.

Завдання політики:

1. Обґрунтувати умови для створення безпечного освітнього середовища в закладі освіти, що включає психологічну та фізичну безпеку учасників освітнього процесу.
2. Визначити стан, причини і передумови поширення булінгу (цькування) в закладі освіти.
3. Підвищити рівень проінформованості учасників освітнього процесу про булінг (цькування).
4. Формувати вміння асертивної поведінки та усвідомлення булінгу, (цькування) як порушення прав людини.
5. Виховувати в учасників освітнього процесу нетерпиме ставлення до насильницьких моделей поведінки.
6. Скласти доступний алгоритм реагування та протидії булінгу.
7. Сформулювати конкретні рекомендації учням, педагогічним працівникам, адміністрації закладу, батькам щодо організації безпечного середовища в закладі освіти. Очікування від реалізації політики: запобігання виникненню булінгу в освітньому середовищі.

2 Антибулінгова політика закладу освіти ґрунтується на т а к и х пріоритетах та цілях:

- взаєморозуміння;
- взаємоповага;
- дружня атмосфера;
- пріоритет прав людини;
- толерантність;

- постійний розвиток;
- активна життєва позиція;
- здоровий спосіб життя;
- людяність;
- порядність;
- повага до приватного життя;
- мир;
- єдина країна. Діяльність щодо запобігання та протидії булінгу (цькуванню) в закладі освіти ґрунтується на принципах:
 - недискримінації за будь-якими ознаками;
 - ненасильницької поведінки в міжособистісних стосунках;
 - партнерства та підтримки між педагогічним колективом і батьками (законними представниками) малолітнього чи неповнолітнього здобувача освіти;
 - особистісно-орієнтованого підходу до кожної дитини;
 - розвитку емоційного інтелекту учасників освітнього процесу;
 - гендерної рівності;
- демократичності в прийнятті рішень. II. Визначення, ознаки, прояви, суб'єкти булінгу Булінг (від англ. bully – хуліган, задирака, грубіян, «to bully» – задиратися, знущатися) – тривалий процес свідомого жорстокого ставлення, агресивної поведінки з метою заподіяти шкоду, викликати страх, тривогу або ж створити негативне середовище для людини. Найчастіше жертвами булінгу стають діти, які мають яскраво виражені характеристики зовнішності, поведінки чи проблеми зі здоров'ям.
 - Фізичні відмінності – носять окуляри, погано чують, мають порушення рухового апарату, фізично слабкі.
 - Особливості поведінки – замкнуті чи імпульсивні, невпевнені, тривожні.
 - Особливості зовнішності – руде волосся, веснянки, мають надмірну худорлявість чи повноту.

- Недостатньо розвинені соціальні навички: часто не мають жодного близького друга, краще спілкуються з дорослими, ніж з однолітками.
- Страх перед школою: неуспішність у навчанні часто формує у дітей негативне ставлення до закладу освіти, страх відвідування певних предметів, що сприймається оточуючими як підвищена тривожність, невпевненість, провокуючи агресію.
- Відсутність досвіду життя в колективі (так звані «домашні» діти).
- Деякі захворювання: заїкання, дислалія (порушення мовлення), дисграфія (порушення письма), дислексія (порушення читання).
- Знижений рівень інтелекту, труднощі у навчанні.
- Високий інтелект, обдарованість, видатні досягнення. Форми прояву булінгу

1. Вербальний булінг.

Словесне знущання або залякування за допомогою образливих слів, яке включає в себе постійні образи, погрози й неповажні коментарі про кого-небудь (про зовнішній вигляд, релігію, етнічну з приналежність, інвалідність, особливості стилю одягу і т. п.).

2. Фізичний булінг.

Фізичне залякування або булінг за допомогою агресивного фізичного залякування. Полягає в багаторазово повторюваних ударах, стусанах, підніжках, блокуванні, поштовхах і дотиках небажаним і неналежним чином.

3. Соціальний булінг.

Соціальне залякування або булінг із застосуванням тактики ізоляції. Припускає, що когось навмисно не допускають до участі в роботі групи, спільного прийому їжі за обіднім столом, гри, заняття спортом чи громадської діяльності.

4. Кіберзалякування.

Кіберзалякування (кібернасильство) або булінг у кіберпросторі полягає у звинуваченні когось з використанням образливих слів, брехні та неправдивих чуток за допомогою електронної пошти, текстових повідомлень і повідомлень у соціальних мережах. Сексистські, расистські та подібні їм повідомлення створюють ворожу атмосферу, навіть якщо не спрямовані безпосередньо на дитину.

До булінгу (цькування) в закладі належать випадки, які відбуваються безпосередньо в приміщенні закладу освіти та на прилеглих територіях

(включно з навчальними приміщеннями, приміщеннями для занять спортом, проведення заходів, коридорами, роздягальнями, вбиральнями, їдальнею тощо) та (або) за межами школи під час заходів, передбачених освітньою програмою, планом роботи закладу освіти, та інших освітніх заходів, що організовуються за згодою керівника закладу освіти, в тому числі дорогою до (із) закладу освіти. Ознаки булінгу (цькування) є систематичне вчинення учасниками освітнього процесу діянь стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, в тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, а саме:

- умисне позбавлення їжі, одягу, коштів, документів, іншого майна або можливості користуватися ними, перешкоджання в отриманні освітніх послуг, примушування до праці та інші правопорушення економічного характеру;
- словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи;
- будь-яка форма небажаної вербальної, невербальної чи фізичної поведінки сексуального характеру, зокрема принизливі погляди, жести, образливі рухи тіла, прізвиська, образи, жарти, погрози, поширення образливих чуток;
- будь-яка форма небажаної фізичної поведінки, зокрема ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, завдання ударів;
- інші правопорушення насильницького характеру. Проявами, які можуть бути підставами для підозри в наявності випадку булінгу (цькування) учасника освітнього процесу в закладі освіти, є:
- замкнутість, тривожність, страх або, навпаки, демонстрація повної відсутності страху, ризикована, зухвала поведінка;
- невірноважена поведінка;
- агресивність, напади люті, схильність до руйнації, нищення, насильства;
- різка зміна звичної для дитини поведінки;
- уповільнене мислення, знижена здатність до навчання;
- відлюдкуватість, уникнення спілкування;
- ізоляція, виключення з групи, небажання інших учасників освітнього процесу спілкуватися;
- занижена самооцінка, наявність почуття провини;

- поява швидкої втомлюваності, зниженої спроможності до концентрації уваги;
- демонстрація страху перед появою інших учасників освітнього процесу;
- схильність до пропуску навчальних занять;
- відмова відвідувати заклад освіти з посиленням на погане самопочуття;
- депресивні стани;
- аутоагресія (самоушкодження);
- суїцидальні прояви;
- явні фізичні ушкодження та (або) ознаки поганого самопочуття (нудота, головний біль, кволість тощо);
- намагання приховати травми та обставини їх отримання;
- скарги дитини на біль та (або) погане самопочуття;
- пошкодження чи зникнення особистих речей;
- вимагання особистих речей, їжі, грошей;
- жести, висловлювання, прізвиська, жарти, погрози, поширення чуток сексуального (інтимного) характеру або інших відомостей, які особа бажає зберегти в таємниці;
- наявність фото-, відео- та аудіоматеріалів фізичних або психологічних знущань, сексуального (інтимного) змісту;
- наявні пошкодження або зникнення майна та (або) особистих речей. Наслідки насилля в закладі освіти. Жертви булінгу переживають важкі емоції – почуття приниження та сором, страх, розпач і злість. Булінг вкрай негативно впливає на соціалізацію жертви, спричиняючи:
 - неадекватне сприйняття себе – занижену самооцінку, комплекс неповноцінності, беззахисність;
 - негативне сприйняття однолітків – відсторонення від спілкування, самотність, часті прогули в закладі освіти;
 - неадекватне сприйняття реальності – підвищену тривожність, різноманітні фобії, неврози;
 - девіантну поведінку – схильність до правопорушень, суїцидальні наміри, формування алкогольної, тютюнової чи наркотичної залежності. Сторони

булінгу (цькування) - безпосередні учасники випадку: кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі (за наявності). Кривдник (булер) - учасник освітнього процесу, в тому числі малолітня чи неповнолітня особа, яка вчиняє булінг (цькування) щодо іншого учасника освітнього процесу; Потерпілий (жертва булінгу) - учасник освітнього процесу, в тому числі малолітня чи неповнолітня особа, щодо якої було вчинено булінг (цькування); Спостерігачі - свідки та (або) безпосередні очевидці випадку булінгу (цькування).

Суб'єктами реагування у разі настання випадку булінгу (цькування) в закладі освіти є:

- служба у справах дітей міста;
- міський центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді;
- органи місцевого самоврядування;
- адміністрація та працівники закладу освіти;
- засновник закладу освіти або уповноважений ним (ними) орган;
- територіальний орган (підрозділ) Національної поліції України. Суб'єкти реагування на випадки булінгу (цькування) в закладі освіти діють в межах повноважень, передбачених законодавством та нормативно-правовими документами.

III. Порядок реагування на випадки булінгу

Алгоритм діяльності педагогічних та інших працівників школи при виникненні ситуацій боулінгу

Педагогічні (науково-педагогічні) та інші працівники закладу освіти у разі, якщо вони виявляють булінг (цькування), зобов'язані:

- вжити невідкладних заходів для припинення небезпечного впливу;
- за потреби надати домедичну допомогу та викликати бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги для надання екстреної медичної допомоги;
- звернутись (за потреби) до територіальних органів (підрозділів) Національної поліції України;
- повідомити директора ЗЗСО та принаймні одного з батьків або інших законних представників малолітньої чи неповнолітньої особи, яка стала стороною булінгу (цькування). Роль учителя у такому алгоритмі чітко

визначена . Учитель має надавати дитині- агресору та постраждалій дитині лише первинну допомогу, а потім передавати її фахівцям соціально-психологічної служби закладу. Алгоритм діяльності соціально-психологічної служби при виникненні ситуацій булінгу

- Накопичення матеріалів, що підтверджують актуальність проблеми у певному класі. Збір необхідної інформації психологом та соціальним педагогом про прояви булінгу серед підлітків у закладі.
- Діагностика психологічної атмосфери, системи взаємовідносин між однокласниками, соціометрія у класних колективах, де виявлено булінг.
- Виявлення булерів, а також реальних та потенційних жертв.
- Створення умов недопущення явища булінгу.
- Швидке і грамотне роз'єднання жертви з відповідними стресовими впливами булерів.
- Узагальнення результатів спостережень та діагностики психологічної атмосфери у класному колективі.
- Визначення переліку можливих дій, спрямованих на припинення агресивної поведінки учнів. Вибір найефективніших способів досягнення мети.
- Індивідуальна або групова (за необхідністю) психологічно-корекційна робота з жертвами булінгу.

Порядок подання заяви про випадки булінгу

1. Заява подається у письмовому вигляді на ім'я директора Маркушівського ЗЗСО І-ІІІ ст. (далі – керівник закладу), відповідно до Закону України «Про звернення громадян». Право подати заяву мають здобувачі освіти, їх батьки, педпрацівники, інші учасники освітнього процесу. Заява заповнюється державною мовою, розбірливим почерком. Виправлення не допускаються. У заяві необхідно вказати: прізвище, ім'я, по батькові заявника, адресу фактичного проживання, контактний телефон; статус (постраждалий чи свідок булінгу); навести розгорнутий виклад фактів; інформацію щодо джерела отримання інформації; тривалість; дата подання заяви та особистий підпис. Зразок заяви про випадки булінгу в закладі освіти

Директору Маркушівського ЗЗСО І-ІІІ ст.
Михальченко Л.Б.

ПІБ, учениці __ класу що проживає за
адресою: _____

телефон _____

Статус (постраждалий, свідок) _____

ЗАЯВА

Число, місяць, рік ; місце дії _____ ППБ в присутності учнів словесно мене образила та нанесла тілесні ушкодження. Це призвело до нервового зриву, відмови бути присутнім на уроках. Звертаю Вашу увагу на те, що _____ ППП не вперше застосовує такий вид цькування по відношенню до мене та до інших учнів класу. Прошу вивчити факти, зазначені у заяві, та захистити мене від жорстокого поводження і психічного насилля з боку однокласниці

Дата _____

ППП.

Порядок реагування на доведені випадки булінгу (цькування)

1. Відповідно до заяви керівник закладу видає наказ про створення комісії з проведення розслідування з фактів, описаних в заяві із визначенням уповноважених на це осіб, до складу комісії обов'язково входить відповідальна особа за реалізацію норм законодавства у сфері запобігання та протидії булінгу (цькуванню) в закладі освіти яка є головою цієї комісії.
2. До складу комісії можуть входити педагогічні працівники, психолог та соціальний педагог закладу освіти, батьки потерпілого та булера, керівник закладу, інші зацікавлені особи.
3. Голова комісії скликає засідання комісії з розгляду випадків булінгу для прийняття рішення, термінів розслідування та окреслення подальших дій.
4. Комісія проводить розслідування, з'ясовує всі обставини та за результатами розслідування приймає відповідне рішення та рекомендації. За підсумками роботи комісії складається протокол.
5. Якщо випадок цькування був одноразовим, питання з налагодження мікроклімату в дитячому середовищі та розв'язання конфлікту вирішується у межах закладу освіти учасниками освітнього процесу. Результат розслідування та рішення комісії доводиться головою комісії до відома постраждалого. У випадку, якщо постраждалий не згодний з рішенням комісії, голова комісії повідомляє про право звернутися із заявою до органів Національної поліції України.
6. Якщо комісія визнала, що це був булінг, а не одноразовий конфлікт, то керівник закладу повідомляє уповноважені підрозділи органів Національної поліції України та Службу у справах дітей.

7. Відповідальна особа за протидію булінгу в закладі освіти або особа, яка її замінює у разі відсутності, відповідно до наказу про склад комісії, згідно з протоколом засідання комісії відповідає за виконання та моніторинг запланованих заходів відновлення та нормалізації психологічного клімату в закладі освіти та визначених рекомендацій для учасників булінгу (цькування).

8. Рішення Комісії з розгляду випадків булінгу реєструється в окремому журналі (паперовий вигляд) з оригіналами підписів усіх її членів.

9. Не залежно від рішення комісії, керівник закладу освіти забезпечує виконання заходів для надання соціальних та психолого-педагогічних послуг здобувачам освіти, які вчинили насилля, стали його свідками або постраждали від нього.

10. Якщо дитина стала свідком булінгу в закладі освіти, передусім вона може розказати про це батькам, вчителю, психологу або безпосередньо керівнику закладу. Окрім цього, дитина може звернутись до соціальної служби з питань сім'ї, дітей та молоді;

Служби у справах дітей ювенальної превенції відділу Національної поліції України;

Центру надання безоплатної правової допомоги.

Якщо педагог або інший працівник закладу освіти став свідком булінгу, то він має повідомити керівника закладу незалежно від того, чи поскаржилась йому жертва булінгу чи ні. Telefони за якими можна звернутись з питань протидії булінгу (цькуванню)

- Дитяча лінія 116 111 або 0 800 500 225 (з 12.00 до 16.00);
- Гаряча телефонна лінія щодо булінгу 116 000;
- Гаряча лінія з питань запобігання насильству 116 123 або 0 800 500 335;
- Уповноважений Верховної Ради з прав людини 0 800 50 17 20;
- Уповноважений Президента України з прав дитини 0 44 255 76 75;
- Центр надання безоплатної правової допомоги 0 800 213 103;
- Національна поліція України 102.

IV. Відповідальність осіб, причетних до булінгу (цькування)

Відповідальність за булінг (цькування) встановлена статтею 173 п.4 Кодексу України про адміністративні правопорушення такого змісту: Стаття 173 п.4 . Булінг (цькування) учасника освітнього процесу. Булінг (цькування), тобто

діяння учасників освітнього процесу, які полягають у психологічному, фізичному, економічному, сексуальному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи або такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого,

- тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока 7 годин. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене групою осіб або повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення,

- тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене малолітніми або неповнолітніми особами віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років,

- тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока годин. Діяння, передбачене частиною другою цієї статті, вчинене малолітньою або неповнолітньою особою віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років,

- тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин. Неповідомлення директором закладу уповноваженим підрозділам органів Національної поліції України про випадки булінгу (цькування) учасника освітнього процесу

– тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк до одного місяця з відрахуванням до двадцяти процентів заробітку.

V. Склад комісії, права і обов'язки її членів

1. Склад комісії затверджується наказом керівника закладу освіти. Комісія виконує свої обов'язки на час розгляду конкретно виявлених випадків булінгу.
2. Склад комісії формується з урахуванням основних завдань комісії. Комісія складається з голови, заступника голови, секретаря та не менше, ніж п'яти її членів. До участі в засіданні комісії за згодою залучаються батьки або інші законні представники малолітніх або неповнолітніх сторін булінгу (цькування),

а також можуть залучатися сторони булінгу (цькування), представники інших суб'єктів реагування на випадки булінгу (цькування) в закладі.

3. Головою комісії є особа відповідальна за профілактику і протидію булінгу у закладі освіти. Голова комісії організовує її роботу і відповідає за виконання покладених на комісію завдань, головує на її засіданнях та визначає перелік питань, що підлягають розгляду. Голова комісії визначає функціональні обов'язки кожного члена комісії. У разі відсутності голови комісії його обов'язки виконує заступник голови комісії. У разі відсутності голови комісії та заступника голови комісії обов'язки голови комісії виконує один із членів комісії, який обирається комісією за поданням її секретаря. У разі відсутності секретаря комісії його обов'язки виконує один із членів комісії, який обирається за поданням голови комісії або заступника голови комісії.

4. Секретар комісії забезпечує підготовку проведення засідань комісії та матеріалів, що підлягають розгляду на засіданнях комісії, ведення протоколу засідань комісії.

5. Член комісії має право:

- ознайомлюватися з матеріалами, що стосуються випадку булінгу (цькування), брати участь у їх перевірці;
- подавати пропозиції, висловлювати власну думку з питань, що розглядаються;
- брати участь у прийнятті рішення шляхом голосування;
- висловлювати окрему думку усно або письмово;
- вносити пропозиції до порядку денного засідання комісії.

6. Член комісії зобов'язаний:

- особисто брати участь у роботі комісії;
- не розголошувати стороннім особам відомості, що стали йому відомі у зв'язку з участю у роботі комісії, і не використовувати їх у своїх інтересах або інтересах третіх осіб;
- виконувати в межах, передбачених законодавством та посадовими обов'язками, доручення голови комісії;
- брати участь у голосуванні.

7. Рішення Комісії реєструється в окремому журналі, зберігається в паперовому вигляді з 8 оригіналами підписів всіх членів Комісії.

Реагування на доведені випадки булінгу

1. На основі рішення комісії з розгляду випадків булінгу (цькування), яка кваліфікувала випадок як булінг (цькування), а не одноразовий конфлікт чи сварка, тобто відповідні дії носять систематичний характер, керівник закладу освіти:
 - повідомляє уповноваженим підрозділам органів Національної поліції України (ювенальна поліція) та службі у справах дітей про випадки булінгу (цькування) в закладі освіти;
 - забезпечує виконання заходів для надання соціальних та психолого-педагогічних послуг здобувачам освіти, які вчинили булінг, стали його свідками або постраждали від булінгу (цькування).
2. Заходи здійснюються заступником директора з виховної роботи у взаємодії з практичним психологом школи та затверджуються директором школи.

VI. Запобігання і протидія булінгу в закладі освіти

1. Ознайомлення учасників освітнього процесу з нормативно - правовою базою та регулюючими документами щодо попередження проблеми насилля в освітньому середовищі.
2. Ініціювання, обговорення та планування спільних дій адміністрації, соціальнопсихологічної служби, педагогічного колективу, учнівського самоврядування та батьківської громадськості, спрямованих на подолання виявлених недоліків у роботі закладу освіти з окресленої проблеми.
3. Проведення зустрічей, круглих столів, семінарів, тренінгів із залученням представників правоохоронних органів, служб соціального захисту, медичних установ та інших зацікавлених організацій.
4. Створення інформаційних матеріалів для учнів із переліком організацій, до яких можна звернутися у ситуації насилля та правопорушень.
5. Ознайомлення дітей з інформацією про прояви насильства та його наслідки.
6. Просвіта батьків засобами веб-сайту, інформаційного стенду, індивідуальних та групових консультацій.
7. Батьківські збори як одна із форм організації спільної діяльності батьків, учителів, практичного психолога та соціального педагога, яка передбачає їх спілкування з метою обговорення актуальних питань навчання і виховання, ухвалення рішень.
8. Консультації - форма роботи з батьками, яка передбачає надання фахівцями психологічної служби допомоги батькам із різних проблем родинного виховання.

9. Педагогічний консилиум - форма спілкування учнів, учителів, фахівців психологічної служби закладу освіти та батьків, метою якої є цілісне, різнобічне вивчення особистості учня, вироблення єдиної педагогічної позиції; визначення головних напрямів удосконалення виховного процесу зусиллями вчителів, батьків, самого учня; тренінги спілкування, методики оволодіння аутотренінгом.

10. Для успішного попередження та протидії насильству проведення занять з навчання навичок ефективного спілкування та мирного розв'язання конфліктів. Діяльність щодо запобігання та протидії булінгу (цькуванню) в закладі освіти протягом навчального року відображається в плані заходів, спрямованих на запобігання та протидію булінгу (цькуванню) в закладі освіти.

VII. Моніторинг за реалізацією антибулінгової політики

1. Керівник закладу освіти призначає відповідальну особу за протидію і профілактику поширення боулінгу в закладі освіти.

2. Призначена особа відповідає за реалізацію Антибулінгової політики, реагує на будь-які сигнали щодо її порушення, а також вносить пропозиції стосовно внесення змін до неї.

3. Працівники закладу освіти можуть подавати пропозиції стосовно внесення змін до Антибулінгової політики та повідомляти про порушення її вимог на території закладу.

Функціональні обов'язки відповідального за моніторинг дотримання положень антибулінгової політики.

1. Отримання повідомлень про ризики для дітей і реагування на них.

2. Самооцінювання рівня дотримання основних положень Антибулінгової політики.

3. Надання пропозицій щодо внесення можливих змін в Антибулінгову політику.

4. Консультування працівників закладу освіти щодо конкретних випадків порушення безпеки дитини.

5. Роз'яснення у разі потреби батькам, дітям положень Антибулінгової політики, надання інформації щодо їх змін.

6. Інформування (у разі потреби) про випадки порушення безпеки дитини (ризики, загрози, насильство) компетентних установ, таких як поліція, соціальні служби.

Показники виконання вимог Антибулінгової політики

1. У закладі освіти запроваджено реалізацію Антибулінгової політики, яка містить принципи захисту дітей від насильства.

2. Керівником закладу освіти призначено особу, відповідальну за реалізацію Антибулінгової політики, при цьому чітко визначено всі її завдання.

3. Заклад освіти проводить навчання своїх працівників з питань захисту дітей від насильства та надання їм допомоги в небезпечних ситуаціях.
4. Усі працівники закладу ознайомлені з Антибулінговою політикою.
5. Усі працівники закладу освіти знають, як розпізнати чинники ризику й ознаки насильства проти дітей, а також правові аспекти захисту дітей (обов'язковість втручання для залучення правоохоронної системи).
6. Учителі та класні керівники пройшли навчання з методів та інструментів, які використовуються для навчання дітей захисту від насильства та зловживань (також при використанні Інтернету), мають плани відповідних занять і навчальні матеріали для дітей.
7. Класні керівники та вчителі пройшли інструктаж з питань запобігання випадкам знущань над однолітками серед дітей і реагування на них.
8. Працівники школи мають доступ до інформації про можливість отримання допомоги у випадках, коли підозрюється застосування насильства проти дітей, разом із контактними даними місцевих установ, які працюють в області захисту дітей і надають допомогу в надзвичайних ситуаціях.
9. Заклад освіти проводить просвітницьку роботу серед батьків з питань виховання без застосування насильства та захисту дітей від насильства.
10. На веб-сайті закладу освіти для батьків є вся необхідна інформація з таких питань:

- виховання дітей без застосування насильства;
- захист дітей від насильства та зловживань, загрози для дітей у мережі Інтернет;
- можливості для вдосконалення навичок виховання;
- контактні дані установ, які надають допомогу в складних ситуаціях.

Показники виконання вимог

1. Кількість батьків, ознайомих з Антибулінговою політикою.
2. У закладі освіти дітей навчають, які права вони мають і як вони можуть захистити себе від насильства.
3. На годинах спілкування організовано заняття для дітей з питань прав дитини та захисту від насильства і зловживань (також у мережі Інтернет).
4. Діти знають, до кого вони мають звертатися за порадами та допомогою у випадках насильства і зловживань.
5. У закладі є навчальні і методичні матеріали для дітей з питань прав дитини, захисту від ризиків насильства та зловживань, правил безпечної поведінки в мережі Інтернет.
6. Діти мають доступ до інформації про права дитини та можливості отримання допомоги в складних ситуаціях, зокрема про безкоштовні гарячі лінії для дітей і молоді на сайті закладу освіти.

7. Заклад освіти щорічно проводить моніторинг своєї діяльності та регулярно перевіряє її на відповідність прийнятим правилам захисту дітей.

8. Прийняті правила та процедури для захисту дітей переглядаються щонайменше один раз на рік.

9. У рамках проведення контролю за дотриманням правил і процедур для захисту дітей у закладі проводяться консультації з дітьми та їхніми батьками (опікунами).

1. Щорічно готується інформаційно-довідкові матеріали про виконання Антибулінгової політики.

VIII. Прикінцеві положення

1. Антибулінгова політика і подальші зміни внесені до неї чинні з дня їх затвердження керівником закладу освіти.

2. Оприлюднення Політики відбувається через його розміщення на сайті закладу .